

under de foreliggende økonomiske Forhold vil være rigtigst at bibeholde den Trediedel af Kultolden, som er tilbage, yderligere i 5 Aar. Saaledes foreligger altsaa Sagen, og jeg skal derfor anbefale det fra Landstinget tilbagesendte Lovforslag til Vedtagelse.

Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til den Betænkning, som Landstinget har afgivet. Et Mindretal i Landstingets Finansudvalg, nemlig Landstingets Højre, siger i denne Betænkning bl. a.: „Da det foreliggende Forslag om Nedsættelse fra 1. April 1912 af det Kommunerne ved Lov af 15. Maj 1903 tillagte aarlige Statstilskud 1½ Mill. Kr. til 300,000 Kr. er opført paa § 27, ønsker Mindretallet som sin Opfattelse at hævde, at det paa Finansloven opførte, sædvanlige Tilskud, altsaa 1½ Mill. Kr., ikke kan ændres før tidligst fra 1. April 1913, hvis en Nedsættelse skulde blive vedtagen, idet et Tilskud, der er bevilget paa en Finanslov, maa staa ved Magt i den Tid, Finansloven gælder“. Den Opfattelse, man her gør gældende, er fuldkommen urigtig. Hvis denne Opfattelse skulde have Gyldighed, vilde det have til Følge, at vi i Virkeligheden ikke, efter at Finansloven var vedtagen, kunde vedtage nogen som helst Lov, der havde finansiel Rækkevidde, fordi det Tilskud, der er bevilget paa Finansloven, maa staa ved Magt i den Tid, Finansloven gælder. Det undrer mig meget, at Landstingets Højre kan sige noget saadant; thi i Finanslovens § 27 er der udtrykkelig anført en hel Række af Lovforslag, i alt 28, og der siges udtrykkelig, at hvis disse „erholde Lovkraft i Finansaaet 1912—13, ville de foran givne Indtægts- og Udgiftsbevillinger være at ændre i Overensstemmelse med bemeldte Love. Alle i Henhold hertil indtrædende Forandringer skulde søges nærmere fastslaaede ved Forslaget til Tillægsbevilling for ovennævnte Finansaar“. Sagen er fuldkommen klar, og det undrer mig i allerhøjeste Grad, at Landstingets Højre i Betænkningen kan skrive noget saadant som det, jeg før citerede. Det er en ren og skær Buk, Landstingets Højre her har begaaet, og jeg kan ikke forklare det ved andet end ved det gamle Ord, at klog Høne kan ogsaa gøre i Nælderne.

Marott: Det ærede Medlem for København Amds 2den Valgkreds (K. M. Klausen) er i Dag forhindret i at være til Stede her i Folketinget, og jeg skal derfor i hans Sted paa min Gruppes Vegne gøre

nogle Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Finanslovsforslag. Den højtærede Finansministers Anmærkning om Kultoldens Bibeholdelse indtil 1917 har altsaa medført, at Folketinget har faaet Finanslovsforslaget tilbage fra Landstinget, idet Landstinget har slettet denne Anmærkning. Jeg ønsker at fremhæve, at der maa skelnes skarpt mellem den reelle og den formelle Side af Sagen. I Realiteten kunne vi Socialdemokrater kun være tilfredse med, at Anmærkningen er slettet, idet vi, som bekendt, i Folketinget have stemt imod Kultoldens Bibeholdelse. Bestemmelsen om Kultoldens Ophævelse var en af de bedste Bestemmelser i Toldloven af 1908, og vi vare glade ved, at der derved blev Udsigt til, at vi i Løbet af 4 Aar vilde komme bort fra denne Told. Kultolden er i Virkeligheden en ganske uforsvarlig Skat. Vort Standpunkt har i denne Forbindelse altid været det, at vi krævede den mindst mulige Beskyttelsestold, men til Gengæld Afskaffelse af Tolden paa Raa- og Hjælpstoffer, idet den i høj Grad fordyrer Produktionen. Kul er jo et nødvendigt Hjælpemiddel for Produktionen; ved at lægge Told paa Kul lægger man Skat paa selve Produktionen, men Kultolden er til lige en Skat paa Hjemmene, ogsaa paa de allerfattigste Hjem. Vor Afstemning over denne Sag ved Finanslovsforslagets anden Behandling var altsaa i nøjeste Overensstemmelse med vor Stilling til Toldloven af 1908. Spørgsmaalet er nu, om vi kunne haabe, at Resten af Kultolden vil bortfalde i 1913. Skulde det være rigtigst, at den højtærede Finansminister har til Hensigt at fremsætte et særligt Lovforslag om Bibeholdelse af Kultolden? Det forekommer mig ønskeligt, om den højtærede Minister vilde udtale sig nærmere om sine Hensigter i saa Henseende. Paa Forhaand vil jeg sige, hvad for øvrigt er en Selvfølge, at vi Socialdemokrater ville bekæmpe et saadant nyt Forsøg paa at opretholde Kultolden med den samme Kraft, hvormed vi have bekæmpet Anmærkningen om Kultoldens Bibeholdelse.

Vi ere altsaa for vort Vedkommende tilfredse med den Realitet, der ligger i, at Landstinget har slettet den paagældende Anmærkning. Derimod skal jeg ikke nægte, at vi formelt set aldeles ingen Grund have til at være tilfredse med den Maade, hvorpaa denne Sag i det hele er forløben her paa Rigsdagen. De Herrer vide, at vi Socialdemokrater nære ingen Betænknelighed ved at ændre Love paa Finansloven, tværtimod har det altid været betragtet som